1

TEMA 1

CORRENT CONTINU

1.1 Càrrega elèctrica (1 h) en realitat (1/2h)

És una propietat **intrínseca** d'algunes partícules **subatòmiques** (protons, electrons, etc.) que es manifesta mitjançant **atraccions i repulsions**.

Les càrregues es veuen **influïdes per camps elèctrics i magnètics**, i a la vegada en són les **responsables** de la seva existència.

$$F = qE$$

A aquesta animació de *GeoGebra* es mostra els efectes d'un camp elèctric uniforme sobre una càrrega elèctrica en moviment. https://www.geogebra.org/m/JjY8U8xf

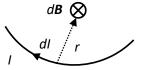

A aquesta animació de *GeoGebra* es mostra el camp elèctric creat per algunes distribucions de càrrega simples.

https://www.geogebra.org/m/ywSSPnw6

$$\mathbf{F} = q\mathbf{v} \times \mathbf{B}$$

A aquesta animació de *GeoGebra* es mostra els efectes d'un camp magnètic uniforme sobre una càrrega elèctrica en moviment. https://www.geogebra.org/m/qajRP2O4

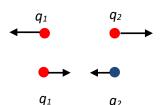
$$d\mathbf{B} = \frac{\mu_0 I}{4\pi} \frac{d\mathbf{l} \times \mathbf{r}}{r^3}$$

A aquesta animació de *GeoGebra* es mostra el camp magnètic al voltant d'un fil conductor infinit per on hi circula un corrent.

https://www.geogebra.org/m/Xr65rR3b

COMENTARIS

 Per explicar les atraccions i repulsions se suposa que les càrregues poden ser positives o negatives. Si són del mateix signe donen lloc a repulsions i si són de signe diferent a atraccions.

- 2) La unitat SI és el coulomb C.
- 3) Submúltiples

1
$$m$$
C (mil·licoulomb) = 10^{-3} C
1 μ C (microcoulomb) = 10^{-6} C
1 n C (nanocoulomb) = 10^{-9} C
1 p C (picocoulomb) = 10^{-12} C
1 p C (femtocoulomb) = 10^{-15} C

- 4) Els **àtoms** estan formats per electrons i un nucli (on hi ha els protons i els neutrons). Si l'**àtom** és **neutre** (no ionitzat) el nombre de protons i d'electrons és el mateix.
- 5) La càrrega Q d'un **objecte** amb N_p protons i N_e electrons és:

$$Q = (N_p - N_e)e$$

"e" és la unitat fonamental de càrrega

$$e = 1.602 \times 10^{-19}$$
C

Les consequències d'aquesta expressió són:

- a) La càrrega de qualsevol objecte està **quantitzada**. És a dir, és un nombre enter de vegades la càrrega fonamental "e".
- b) Generalment els objectes són **neutres** $(N_p = N_e)$.
- c) Quan es càrrega un objecte es treuen o s'afegeixen electrons.
- 6) La càrrega de qualsevol sistema aïllat és constant (principi de **conservació de la càrrega elèctrica**).

A aquesta animació de *PhET* se simula l'electrificació d'un globus (aïllant). Fixeu-vos que la càrrega sempre es manté localitzada a la mateixa zona. Observeu com el globus interactua amb d'altres objectes carregats i neutres.

https://phet.colorado.edu/sims/html/balloons-and-static-electricity/latest/balloons-and-static-

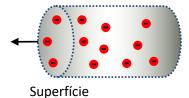
electricity en.html

A aquesta animació de *PhET* se simula l'electrificació d'un senyor (conductor). Observeu que la persona està aïllada del terra i que la càrrega es distribueix per tot el seu cos. A mida que es carrega s'estableix una diferència de potencial entre el senyor i el terra. Si el voltatge es prou gran i apropa un dit al pom d'una porta, l'aire que hi ha entre el pom i el dit s'ionitza, salta una guspira i el senyor es descarrega. Penseu, per tant, en la necessitat de protegir els circuits electrònics d'electricitat estàtica, tot fent una adequada connexió a terra.

https://phet.colorado.edu/sims/html/john-travoltage/latest/john-travoltage_en.html

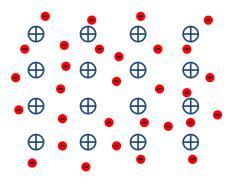
1.2 Corrent elèctric (1/2 h) *en realitat* (1/2h)

És un **flux o moviment de càrregues** elèctriques que travessen una determinada **superfície**. El flux pot ser degut a electrons (pel cas de conductors), electrons i forats (en semiconductors), ions (en cas d'electròlits), etc. En aquest tema ens referirem a **corrents en conductors**.

4

Un **conductor** és un tipus de material format per àtoms units mitjançant enllaços metàl·lics. De mitjana, **cada** àtom perd un o dos electrons, quedant **ionitzat positivament**. Els electrons que queden lliures formen un **núvol electrònic** que envolta els ions. En principi els electrons es mouen de forma erràtica, i només apareix un **corrent** quan s'aplica un **camp elèctric**, **que actua dins el conductor**, impulsant els electrons.

A aquesta animació es visualitza un corrent elèctric dins un conductor.

https://iwant2study.org/lookangejss/05electricitynmagnetism 17current/ejss model driftvelocity/drift

velocity Simulation.xhtml

La **intensitat elèctrica** *I* és la propietat física que quantifica un corrent. Es defineix com la quantitat de **càrrega** que, per unitat de **temps**, travessa una **secció transversal** de conductor:

$$I = \frac{dq}{dt}$$

Al SI la unitat és **l'Ampere A**, que es defineix com 1 A = 1C/1s

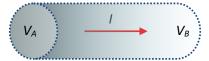
En realitat, i per circumstàncies històriques, el **sentit del corrent** és **contrari** al del **movimen**t real dels **electrons**.

El nombre d'electrons N_e que travessen una determinada secció de conductor pel qual hi circula un corrent d'intensitat I durant un temps t és:

$$N_e = Q/e = It/e$$

1.3 Diferència de potencial (1/2h) en realitat (1/2h)

El camp elèctric intern, responsable del moviment de les càrregues, realitza un treball. Com el camp de forces és conservatiu, la **diferència o variació d'energia potencial** entre dos punts del conductor és el treball:

$$(U_A - U_B) = W_{A \rightarrow B}$$

La unitat SI és el Joule (J).

Es defineix la diferència de potencial entre dos punts A i B (V_A - V_B , V_{AB} o simplificant V) com el treball o la diferència d'energia potencial per unitat de càrrega.

$$V_A - V_B = \frac{W_{A \to B}}{q} = \frac{U_A - U_B}{q} \to$$

$$(U_A - U_B) = q(V_A - V_B)$$

Unitat SI Volt (V); 1 V = 1J/1C

El **sentit del corrent** indica el de la **disminució del potencial**. Per això, de vegades, també s'anomena caiguda de tensió.

La diferència de potencial i el camp elèctric estan relacionats per l'expressió:

$$V_A - V_B = \frac{W_{A \to B}}{q} = \int_A^B \frac{\mathbf{F}}{q} \, d\mathbf{r} = \int_A^B \mathbf{E} \, d\mathbf{r} = E d$$

On *d* és la distància entre els dos punts A i B. S'ha tingut en compte que el camp dins el conductor és **uniforme** (constant a tots els punts).

Les **línies** de camp elèctric (són línies imaginàries que representen el camp als diferents punts de l'espai) indiquen la direcció i el sentit en què **disminueix el potencial.**

Fer problema 1 de la col·lecció.

- 1. En una tempesta elèctrica típica els moviments convectius de masses d'aire transporten fins a la part superior d'un núvol de tempesta càrregues elèctriques positives que generen una diferència de potencial respecte a la base del núvol de 100 milions de volts. Si es produeix una descàrrega elèctrica (un llamp) en el que una quantitat de càrrega de 5 C és transportada verticalment d'un extrem a l'altre del núvol i la distància entre extrems és de 3 km,
- a) Feu una estimació del camp elèctric que provoca el llamp.
- b) Estimeu la quantitat d'energia que s'allibera.

Fer problema 2 de la col·lecció.

2. El camp elèctric en una regió de l'atmosfera terrestre en un dia de bon temps val aproximadament 150 N/C cap avall. Calculeu la diferència de potencial entre dos punts situats a 270 m i 420 m sobre la superficie terrestre. Raoneu quin punt estarà a un potencial més alt.

1.4 Potència (1/2 h) en realitat (10 minuts)

És el ritme en què varia l'energia

$$P = \frac{energia}{temps} = \frac{treball}{temps} = \frac{treball}{c\`{a}rrega} \times \frac{c\`{a}rrega}{temps} = VI$$

Unitat SI Watt (W), 1 W = 1J/1s

kWh és unitat d'energia = 1000 W·3600s = 3600000 J = 3.6x10⁶ J

1.5 Resistència. Llei d'Ohm. Efecte Joule (1 h T i 1/2h P) en realitat (45 minuts)

Es defineix com el quocient entre la diferència de potencial entre dos punts A i B i la intensitat que hi circula:

$$R = \frac{V_A - V_B}{I} \rightarrow V_A - V_B = V_{AB} = V = RI$$

Representa l'oposició que ofereix l'objecte a què per ell circuli un corrent.

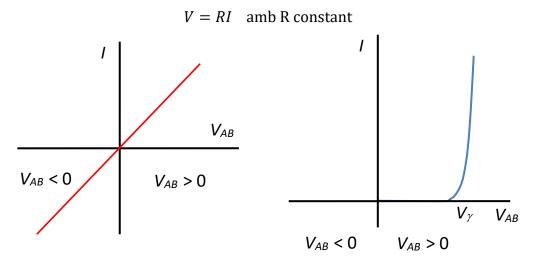
Al SI s'expressa en **Ohm** (Ω), 1 Ω = 1V/1A.

A aquesta animació de PhET es visualitza el concepte de resistència

https://phet.colorado.edu/sims/cheerpj/battery-resistor-circuit/latest/battery-resistor-

circuit.html?simulation=battery-resistor-circuit

La majoria dels metalls es comporten com a **materials òhmics**. Per aquests la **resistència no depèn de la intensitat**, i verifiquen la llei d'Ohm:

En general els materials no són òhmics i la resistència varia amb la intensitat. Un exemple és el d'un **díode semiconductor**, pel que la corba característica (*V,I*) no verifica una relació lineal.

Combinant la llei d'Ohm amb l'expressió de la potència s'obté:

$$P = VI = RI^2 = \frac{V^2}{R}$$

Aquesta és la llei de Joule, que ens dona la **potència dissipada** en un conductor. Als conductors els electrons experimenten **xocs** amb els ions de la xarxa, cedint energia cinètica. El resultat final és que el conductor s'**escalfa**. La llei de Joule ens dona l'energia dissipada al conductor com a resultat d'aquest procés.

La resistència R d'un conductor depèn de la longitud (I), de la secció (S) i de la **resistivitat** (ρ que a la vegada **depèn del material**).

$$R = \rho \frac{l}{S}$$

A aquesta animació de *PhET* es visualitza la dependència de la resistència d'un conductor amb la resistivitat, la longitud i la secció.

https://phet.colorado.edu/sims/html/resistance-in-a-wire/latest/resistance-in-a-wire en.html

La **conductivitat** σ és la inversa de la conductivitat

$$\sigma = \frac{1}{\rho}$$

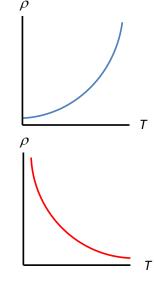
Al **SI** ρ s'expressa en Ω m i la conductivitat en $(\Omega m)^{-1}$

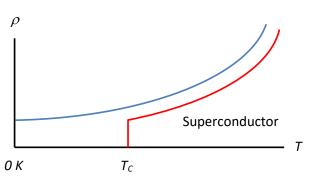
Pels conductors la resistivitat augmenta amb la temperatura. Aquest fet es pot correlacionar amb què l'amplitud de vibració dels ions augmenta amb la temperatura. Per tant, els xocs amb els electrons són més probables, augmentant la resistència.

Pels **semiconductors** i els **aïllants**, però, un augment de la temperatura dona lloc a una **disminució** de la resistència.

Per alguns materials (estany, Al, aliatges metàl·lics, etc.) la **resistivitat** es fa **nul·la** a temperatures superiors al 0 absolut. Aquests materials s'anomenen **superconductors**. El fenomen va ser observat el 1911 pel mercuri a 4.2 K (temperatura crítica) per físic holandès Kammerling Onnes.

No es va poder interpretar fins al 1957 amb la teoria BCS (John Bardeen, Leon Cooper i Robert Schrieffer) introduint el concepte quàntic de parell de Cooper (parell d'electrons enllaçats que vencen la repulsió electroestàtica, consultar Tipler pàgina 1166). La recerca de materials superconductors a altes temperatures va quedar estancada fins

al 1986, en què J. Georg Bednorz i K. Alexander Müller van sintetitzar materials ceràmics

que tenien una temperatura crítica més alta (LaBaCuO 35 K). La recerca ha continuat i en els darrers anys s'ha trobat un material HgTlBa₂Ca₂Cu₃O_x amb temperatura de 130 K (any 1993). Aplicacions: Unions Josephson (detector de camps magnètics amb aplicacions a la medicina, transistor amb temps de resposta menor que un convencional), imants superconductors (potents camps magnètics), **transport d'energia elèctrica sense pèrdues** (s'ha realitzat un prototipus als Estats Units).

Fer problema 4 de la col·lecció.

- Una resistència de carboni de 10 kΩ que es fa servir en circuits electrònics s'ha dissenyat per dissipar una potència de 0.25 W.
- a) Quin és el màxim corrent que pot transportar aquesta resistència?
- b) Quin és el màxim voltatge que es pot establir als seus extrems?

1.6 Fonts de tensió (1/2 h) *en realitat (1h)*

S'entén per circuit elèctric un conjunt simple o complex de conductors (que també anomenarem resistències) i components elèctrics o electrònics (com condensadors, fonts, bobines, díodes, transistors, etc.) interconnectats entre ells, i que és recorregut per un corrent elèctric.

Les resistències les representem amb el símbol: —\///__

Una **font de tensió** o generador és un dispositiu que subministra energia elèctrica als portadors de càrrega (electrons) d'un circuit a fi que per ell hi circuli un **corrent elèctric estacionari**.

Una font té dos **borns** o terminals, que es troben a **potencials diferents** (el més alt l'anomenem **positiu**, i l'altre **negatiu**), de manera que realitza un treball consistent en augmentar l'energia potencial.

El corrent al circuit va del pol positiu al negatiu

Els cables de connexió tenen resistència nul·la.

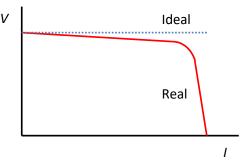
Experimentalment s'observa que la **diferència de potencial** entre els borns A (pol +) i B (pol -) és:

$$\stackrel{\mathsf{A}}{\bullet} \qquad \qquad \stackrel{\mathcal{E}}{|} \stackrel{\mathsf{B}}{\bullet}$$

$$V_A - V_B = \varepsilon - rI$$

On ε és la força electromotriu (fem) i r la resistència interna, que són els paràmetres característics del generador.

- La fem ε és la diferència de potencial entre els borns a circuit obert i s'expressa en V.
- La resistència interna r, que al SI s'expressa en Ω, és la resistència del generador, i generalment és molt petita. Les fonts de tensió del laboratori són tan petites que el seu valor és de l'ordre de l'error

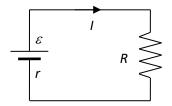

experimental. Pel cas d'una pila o una bateria de cotxe en bon estat pot ser de l'ordre de **centèsimes** de Ω . En canvi, si està desgastada, la r és gran. Una forma de veure-ho consisteix a mesurar la diferencia V_A - V_B , quan circula un corrent. Si la diferència és clarament menor que la fem, la bateria està descarregada.

A aquesta animació de *PhET* es visualitza el concepte de força electromotriu d'una bateria https://phet.colorado.edu/sims/cheerpj/battery-voltage/latest/battery-voltage voltage.html?simulation=battery-voltage

La **intensitat** que circula per un circuit amb una font de tensió de fem ε i resistència interna r, i una resistència R és:

$$V_A - V_B = \varepsilon - rI = RI \rightarrow I = \frac{\varepsilon}{R + r}$$

A aquesta animació de *PhET* es visualitza el concepte de corrent en un circuit. Observeu com els electrons entren pel pol positiu de la pila i surten pel negatiu, just en el sentit contrari al de la intensitat. https://phet.colorado.edu/sims/cheerpj/signal-circuit/latest/signal-circuit.html?simulation=signal-circuit

La potència donada per la font al circuit és:

$$P = (V_A - V_B)I = \varepsilon I - rI^2$$

On el terme rl² representa la **potència dissipada** a la resistència.

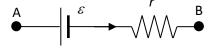
Si es connecten els dos terminals del generador amb un cable de resistència nul·la, es produeix un curtcircuit. El corrent l_c que hi circula (corrent de curtcircuit) és:

$$V_A - V_B = 0 = \varepsilon - rI_c \rightarrow I_c = \frac{\varepsilon}{r}$$

En aquest cas, com la resistència r és molt petita, la intensitat és molt gran i per tant la **potència dissipada** és tan gran que pot malmetre o **cremar** (per efecte Joule) el circuit.

Si la bateria és **reversible** (pila recarregable) també es pot carregar. En aquest cas actua com a **receptor** i el corrent entra pel pol + i surt pel -. La diferència de potencial entre els dos terminals és:

$$V_A - V_B = \varepsilon + rI$$

En aquest cas la **potència** és:

$$P = (V_A - V_B)I = \varepsilon I + rI^2$$

On el terme rl^2 és la **potència dissipada** i εl la **potència absorbida** pel receptor.

Pel cas de les bateries es defineix la capacitat (Q) com la quantitat de càrrega que pot subministrar. Generalment s'expressa en A·h (1 A·h = 3600 C). Per tant, l'energia total acumulada a una bateria de fem ε és:

$$U = Q\varepsilon$$

El **temps** que triga la bateria a **descarregar-se**, o en el cas d'un procés de càrrega, a **carregar-se** (suposant que en ambdós processos la intensitat és constant) és:

$$I = \frac{Q}{t} \rightarrow t = \frac{Q}{I}$$
, o també, $P = \frac{U}{t} \rightarrow t = \frac{U}{P}$

En aquest curt vídeo de la NASA s'explica el procés de càrrega i descarrega d'un bateria d'ió liti. https://www.youtube.com/watch?v=jgfceqwqUec

Si voleu saber més sobre el tema, per exemple, podeu consultar:

https://www.energy.gov/eere/articles/how-does-lithium-ion-battery-work

https://www.explainthatstuff.com/how-lithium-ion-batteries-work.html

Fer problema 6 de la col·lecció

- 6. Un cotxe elèctric lleuger funciona amb 10 bateries de 12 V. A una velocitat de 80 km/h la força mitjana de fregament és de 1200 N.
- a) Quina haurà de ser la potència del motor elèctric per tal que el cotxe circuli a 80 km/h?
- b) Si cada bateria pot distribuir una càrrega total de 160 Ah abans de la seva recàrrega, quina és la càrrega total que poden subministrar les 10 bateries?
- c) Quina és l'energia elèctrica total distribuïda per les 10 bateries abans de la recàrrega?

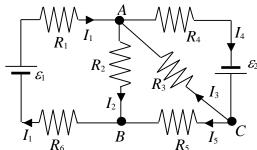
Fer problema 8 de la col·lecció

- 8. Una bateria amb una força electromotriu de 12 V té una diferència de potencial entre borns de 11.4 V quan proporciona un corrent de 20 A al motor d'engegada d'un cotxe.
- a) Quina és la resistència interna de la bateria?
- b) Si el conjunt de llums del cotxe equival a una resistència de 2Ω , quina és la diferència de potencial entre borns de la bateria si encenem els llums sense utilitzar el motor d'engegada?
- **1.7 Lleis de Kirchhoff** (1 h T + 3/2h P) *en realitat (1h45')*

Definicions prèvies

NUS: Punt del circuit on s'uneixen 3 o més conductors.

BRANCA: Conjunt d'**elements** entre **dos nusos** adjacents pels quals hi circula la **mateixa intensitat**.

MALLA: Circuit tancat que es pot recórrer R_6 R_6 tornant al mateix punt de partida i sense passar dos cops pel mateix element.

Primera llei: Per un **nus** qualsevol la suma de les **intensitats entrants** és igual a la suma de les **intensitats sortints**.

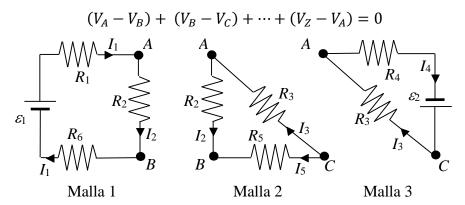
 I_1 A I_4 I_5 I_5 C

És consequència del principi de conservació de la càrrega elèctrica.

$$\sum_{i=1}^{N_e} I_i = \sum_{i=1}^{N_S} I_j$$

Segona llei: Al recórrer qualsevol malla la suma dels canvis de potencial és nul·la.

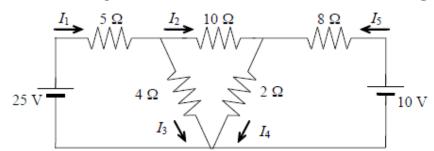
La llei és consegüència del principi de conservació de l'energia

Aplicació: resolució de circuits de corrent continu. Càlcul d'intensitats i caigudes de tensió.

Fer problema 13 de la col·lecció, alhora que s'explica la metodologia.

13. Quina intensitat circula per cadascuna de les resistències del circuit de la figura?

- 1) **Identificar** els **N** nusos i les **B** branques del circuit. Com que generalment haurem de determinar els corrents a les branques, el nombre total d'incògnites serà **B**.
- 2) Assignació d'un sentit arbitrari al corrent de cada branca.
- 3) Aplicació de la **primera llei a tots el N nusos 1**, tenint en compte si els corrents entren o surten dels nusos.
- 4) Elecció d'un nombre de malles **M** necessari per resoldre el problema. Així el nombre de malles és:

$$M = B - N + 1$$

- 5) Assignació d'un sentit arbitrari de recorregut de cada malla elegida.
- 6) Aplicació de la segona llei a totes les malles, tenint en compte els següents criteris:
 - a) La diferència de potencial V_A - V_B als extrems d'una resistència és positiva si en passar del punt inicial (A) al final (B) ens movem en el sentit del corrent. En cas contrari és negativa: $V_A V_B = \pm RI$

$$A \bullet \bigvee_{A} \stackrel{I}{\longleftarrow} B$$

$$V_A - V_B = RI$$

$$A \bullet \bigvee_{A} \stackrel{R}{\longleftarrow} B$$

$$V_A - V_B = -RI$$

b) Pel cas d'un **generador**, primer se **separa** la contribució de la **fem** de la que correspon a la **resistència interna**. Pel cas de la **resistència interna**, s'aplica el **criteri anterior**. Pel cas de la **fem** es considera que la diferència de potencial V_A - V_B és **positiva** si el **punt inicial** (A) està connectat al **pol positiu** de la pila i el **punt final** (B) al negatiu. En cas contrari és negativa: $V_A - V_B = \pm \varepsilon$

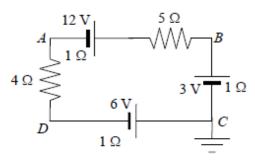
- 7) **Resolució** del sistema d'equacions.
- 8) Si per alguna branca s'obtenen valors de la intensitat **negatius**, cal **canviar** el **sentit** del corrent **de la branca corresponent**.

Càlcul del potencial a un punt si hi ha connexions a terra

Si hi ha una **connexió a terra,** que es representa amb el **símbol** ______, el potencial a aquest punt es pren 0, ja que aquest és el potencial de referència. _____

Fer problema 10 de la col·lecció alhora que s'explica la metodologia.

10. Quina intensitat circula, i en quin sentit, en el circuit de la figura?
Quan un punt d'un circuit està connectat al sòl (a la Terra), es diu que està connectat a terra, i aquest punt s'acostuma a considerar com a zero del potencial. En el circuit de la figura el punt C està connectat a terra. Quin és el potencial en els altres punts?

A aquesta animació de *GeoGebra* trobareu una gran varietat de circuits de dues malles per practicar la resolució de circuits aplicant les lleis de Kirchhoff.

https://www.geogebra.org/m/hrU6AwbE#material/Pa5y79uD

1.8 Associació de resistències (1/2 h T + 1/2h P) *en realitat (45 min)*

Associació en sèrie: La intensitat que circula per totes les resistències és la mateixa I. Si les resistències R_1 , R_2 ,..., R_n són diferents, les caigudes de tensió a cada resistència són diferents i valen:

$$V_1 = R_1 I, \ V_2 = R_2 I, \dots, V_n = R_n I$$

$$R_1 \longrightarrow R_2 \longrightarrow R_s \longrightarrow R_s$$

$$I \longrightarrow R_s \longrightarrow R_s$$

El conjunt és **equivalent a una resistència R**₅ per la que hi circula la **intensitat** I, i per la que, segons la segona llei de Kirchhoff, la caiguda de tensió és la **suma de les caigudes de tensió**

$$V = V_1 + V_2 + \dots + V_n = (R_1 + R_2 + \dots + R_n)I$$

Rs és:

$$R_s = \frac{V}{I} = (V_1 + V_2 + \dots + V_n)/I = R_1 + R_2 + \dots + R_n = \sum_{i=1}^n R_i$$

A aquesta animació de *GeoGebra* se simula l'associació de resistències en sèrie. Observeu com la intensitat és la mateixa i la tensió es distribueix, per a cada resistència d'acord ,amb la seva magnitud. https://www.geogebra.org/m/BZCC4nkW

Associació en paral·lel: La diferència de potencial per totes les resistències és la mateixa V. Si les resistències R_1 , R_2 ,..., R_n són diferents, les intensitats són diferents i valen:

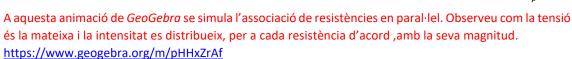
$$I_1 = V/R_1, I_2 = V/R_2, ..., I_n = V/R_n$$

El conjunt és **equivalent a una resistència** R_p per la que la **caiguda de tensió és la mateixa** V i per la que hi circula un corrent d'**intensitat** I, que, per la primera llei de Kirchhoff, és la **suma de les intensitats**

$$\frac{1}{R_p} = \frac{I}{V} = (I_1 + I_2 + \dots + I_n)/V = (\frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \dots + \frac{1}{R_n}) = \sum_{i=1}^n \frac{1}{R_i}$$

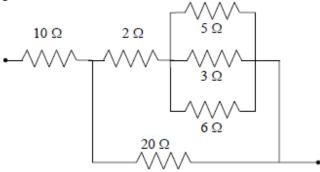
Pel cas de dues resistències és més pràctic utilitzar l'expressió:

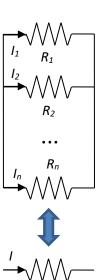
$$R_p = R_1 R_2 / (R_1 + R_2)$$

Fer problema 15 de la col·lecció.

- 15. En el circuit adjunt la diferència de potencial entre els extrems de la resistència de 10 Ω és 100 V. Trobeu:
- a) La intensitat de corrent que travessa cada resistência.
- b) La tensió en la resistència de 5 Ω.
- c) La potència dissipada a la de 20 Ω.

A aquesta animació de *GeoGebra* trobareu una gran varietat de circuits on podeu practicar la resolució de circuits amb diferents combinacions de resistències.

https://www.geogebra.org/m/C854Eb7k

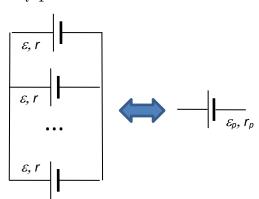
1.9 Associació de generadors

Associació en sèrie:

La **intensitat** que circula per tots els generadors és la mateixa i els pols dels generadors estan alternats, de forma que tots donen energia. La fem equivalent ε_s és la suma de les fem i la resistència interna és la suma de les resistències internes.

Associació en paral·lel: Suposarem, a més que els n generadors són iguals (mateixa fem ε i resistència interna r). En aquest cas la diferència de potencial és la mateixa als extrems de cada generador. Per tant, la fem equivalent ε_p i la resistència interna són:

$$\varepsilon_p = \varepsilon$$
 $r_p = r/n$

Fer problema 19 de la col·lecció.

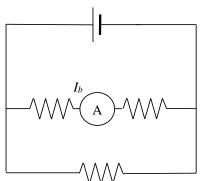
19. Amb una bateria d'acumuladors en sèrie, cada un amb una fem de 2.1 V i una resistència interna de 0.2Ω , s'alimenten una dotzena de llums agrupats en tres branques en paral·lel que contenen, cadascuna d'elles, 4 llums en sèrie. Sabent que cada llum té una resistència de 6Ω , calculeu el nombre mínim d'acumuladors que ha de tenir la bateria perquè el corrent que passa per cada un dels llums no sigui inferior a 1.2 A. Quina resistència s'haurà d'intercalar en sèrie perquè la intensitat sigui 1.2 A?

1.10 Aparells de mesura (1/2 h T) en realitat (1/2h)

Generalment als laboratoris hi ha un únic aparell anomenat **multímetre** que fa les funcions de voltímetre, amperímetre i ohmímetre (alguns models fins i tot poden tenir capacímetre).

1.10.1 Amperimetre:

- Aparell per mesurar intensitats.
- Es connecta en sèrie a l'element del qual es vol fer la mesura.
- La resistència dels amperímetres és molt petita.
- El símbol és -(A)-

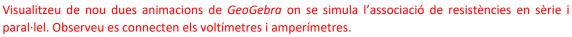

1.10.2 Voltímetre:

- Aparell per mesurar diferències de potencial.
- Es connecta en paral·lel a l'element del qual es vol fer la mesura.
- La resistència és molt gran.
- El símbol és -(V)-

1.10.3 Ohmímetre:

- Aparell per mesurar resistències.
- Es connecta en paral·lel a la resistència.

https://www.geogebra.org/m/BZCC4nkW

https://www.geogebra.org/m/pHHxZrAf

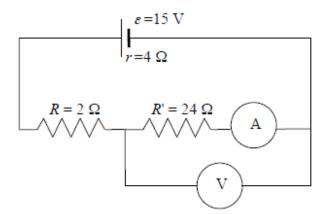
A aquesta animació de *PhET* trobareu una eina molt simple per fer circuits elèctrics i practicar tots el conceptes que hem estudiat fins ara.

https://phet.colorado.edu/sims/html/circuit-construction-kit-dc/latest/circuit-construction-kit-

dc en.html

Fer problema 21 de la col·lecció.

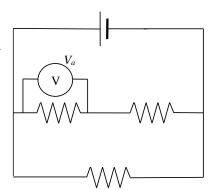
21. Una pila de fem $\varepsilon = 15$ V i resistència interna r = 4 Ω alimenta un circuit format per l'associació en sèrie de les resistències R = 2 Ω , R' = 24 Ω i un amperimetre A, tal com indica la figura. Entre un extrem de R' i un extrem d'A s'hi col·loca en derivació un voltimetre que marca 12 V, mentre l'amperimetre marca 0.48 A. Calculeu les resistències de l'amperimetre i del voltimetre.

1.11 Teorema de Thévenin (1h T+ 1h P) en realitat (2h 30min)

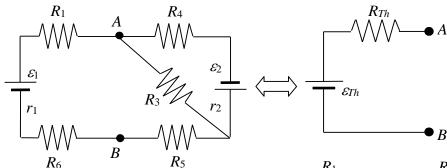
És un dels teoremes més importants de la teoria de circuits. Permet **simplificar** circuits complicats. Va ser deduït pel físic alemany Hermann von Helmholtz el 1853 i redescobert pel enginyer francès Leon Charles Thévenin el 1883.

S'aplica a circuits lineals formats per generadors i resistències. També és vàlid si hi ha condensadors i bobines. **No** es pot aplicar si hi ha elements formats a partir de materials

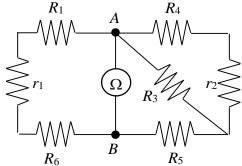

semiconductors (díodes o transistors), ja que en aquest cas la resistència varia amb la intensitat o la tensió de forma no lineal. També és **vàlid en corrent altern**.

El teorema afirma que **qualsevol circuit** (o part d'un circuit) **lineal** amb **dos terminals** A i B, on hi ha connectada una **càrrega** (resistència, condensador, un altre circuit, etc), és **equivalent** a un **generador** de fem ε_{Th} en **sèrie** amb una **resistència** R_{Th} .

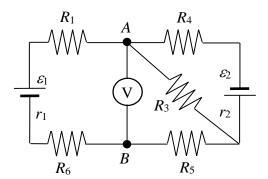
- R_{Th} és el valor de la resistència entre A i B sense la càrrega i curtcircuitant els generadors del circuit original. És a dir substituint els generadors per les seves resistències internes.
- ετh és la tensió entre els terminals A i B a circuit obert (sense càrrega)

Aplicació:

- Identificar els terminals A i B i la càrrega.
- Separar el circuit de la càrrega.
- Calcular ε_{Th} i R_{Th} .
- Connectar la càrrega al circuit equivalent i resoldre el problema.

Teorema de la màxima transferència de potència

Suposem que tenim un circuit elèctric amb terminals A i B, pels que el seu **equivalent Thévenin** és un generador de fem ε_{Th} en sèrie amb una resistència R_{Th} . Si entre A i B hi ha una **càrrega** R, la intensitat que circula per ella és:

$$I = \frac{\varepsilon_{Th}}{R + R_{Th}}$$

La potència dissipada a la càrrega és:

$$P = RI^{2} = R \frac{\varepsilon_{Th}^{2}}{(R + R_{Th})^{2}} = \varepsilon_{Th}^{2} R(R + R_{Th})^{-2}$$

La **potència** pren el seu valor **màxim** quan la **resistència** R és igual a la resistència de **Thévenin** R_{Th} . Per demostrar-ho derivem l'expressió anterior respecte de R.

$$\frac{dP}{dR} = 0 = \frac{d}{dR} \{ \varepsilon_{Th}^2 R(R + R_{Th})^{-2} \} =$$

$$= \varepsilon_{Th}^2 \frac{d}{dR} \{ R(R + R_{Th})^{-2} \} =$$

$$= \varepsilon_{Th}^2 \{ -2R(R + R_{Th})^{-3} + (R + R_{Th})^{-2} \} =$$

$$= \varepsilon_{Th}^2 \{ R + R_{Th}^{-3} \{ -2R + R - R_{Th} \} =$$

$$= \varepsilon_{Th}^2 \{ R + R_{Th}^{-3} \{ -2R + R - R_{Th} \} =$$

$$= \varepsilon_{Th}^2 \{ R + R_{Th}^{-3} \{ -2R + R - R_{Th} \} =$$

$$= \varepsilon_{Th}^2 \{ R + R_{Th}^{-3} \{ -2R + R - R_{Th} \} =$$

$$= \varepsilon_{Th}^2 \{ R + R_{Th}^{-3} \{ -2R + R - R_{Th} \} =$$

$$= \varepsilon_{Th}^2 \{ R + R_{Th}^{-3} \{ -2R + R - R_{Th} \} =$$

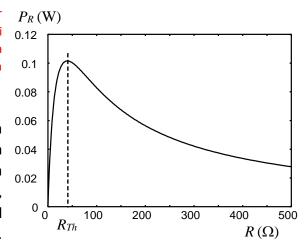
En aquest cas la potència dissipada val:

$$P = RI^{2} = R \frac{\varepsilon_{Th}^{2}}{(R + R_{Th})^{2}} = R_{Th} \frac{\varepsilon_{Th}^{2}}{(R_{Th} + R_{Th})^{2}} =$$
$$= \frac{\varepsilon_{Th}^{2}}{4R_{Th}}$$

A aquesta animació de *GeoGebra* podeu visualitzar que, pel cas d'un circuit format per una bateria i una resistència, la potència és màxima quan la resistència externa coincideix amb la interna de la bateria.

https://www.geogebra.org/m/hscshcj8

Exemples d'aplicació: En electrònica s'utilitzen circuits de baixa potència, ja que es necessita aprofitar al màxim la poca potència de la que es disposa. Així, per exemple, quan es sintonitza un senyal de ràdio o TV es disposa de poca potència. Per aprofitar-la al màxim el circuit

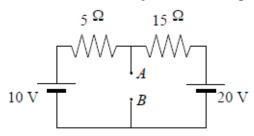

receptor de TV es dissenya de forma que la seva resistència coincideixi amb la de l'antena.

Nota: Com es tracta de senyals alterns en realitat s'han d'igualar les impedàncies.

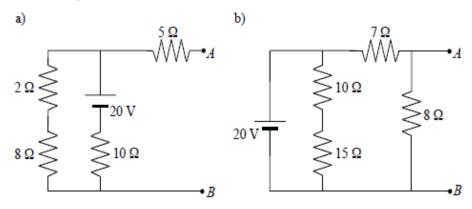
Fer problema 25 de la col·lecció.

- 25. En el circuit de la figura determineu:
- a) El circuit equivalent Thévenin entre A i B.
- b) La potència subministrada a una resistència de 5 Ω connectada entre els punts A i B.
- c) Quina resistència s'hauria de connectar entre els punts A i B perquè la potència transferida a aquesta resistència fos màxima. Quant valdria la potència?

Fer problema 26 de la col·lecció.

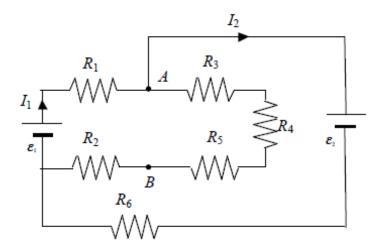
26. Considereu els circuits de la figura i trobeu els seus equivalents Thévenin entre les terminals A i B. Quina seria la potència elèctrica dissipada en una resistència $R = 10 \ \Omega$ col·locada entre aquests dos terminals.

Fer problema 27 de la col·lecció.

- 27. En el circuit de la figura $I_1 = 0.75$ A i $V_A V_B = 15$ V. Calculeu:
- a) El valor de la força electromotriu ε₁.
- b) La potència dissipada a R₃.
- c) El valor de la intensitat I₂ i de la força electromotriu ε₂.
- d) El circuit equivalent Thévenin entre A i B.

(Dades: $R_1 = R_2 = 8 \Omega$, $R_3 = 10 \Omega$, $R_4 = 5 \Omega$, $R_5 = 15 \Omega$, $R_6 = 12 \Omega$).

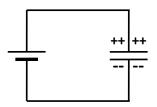

1.12 Condensadors (1h T+ 1/2h P) *en realitat (1h 30min)*

Un condensador és un dispositiu per **emmagatzemar càrrega i energia**. Consisteix en **dos conductors** situats un a prop de l'altre, però **aïllats** mútuament amb un material dielèctric (o el buit), que contenen **càrregues iguals però de signe contrari** (influència total mútua)

Al connectar una font de tensió a un condensador aquesta **transfereix electrons** d'un conductor (que anomenem placa) a l'altre, fins que la **diferència de potencial** entre les

dues plaques és igual a la **fem** de la font, quedant per tant la **placa connectada al pol + carregada positivament** i l'altra **negativament**.

Quan es parla de càrrega d'un condensador ens referim a la de la placa +.

Experimentalment s'observa que la càrrega és proporcional a la diferència de potencial entre plaques $V = V_+-V_-$. La **capacitat** és, per tant, la **càrrega** acumulada per unitat de **diferència de potencial**.

$$C = \frac{Q}{V}$$

COMENTARIS:

- Al SI s'expressa en farad (F). 1F = 1C/1V
- Generalment s'utilitzen submúltiples com

$$1 mF \text{ (mil \cdot lifarad)} = 10^{-3} \text{F}$$

 $1 \mu F \text{ (microfarad)} = 10^{-6} \text{F}$
 $1 nF \text{ (nanofarad)} = 10^{-9} \text{F}$
 $1 pF \text{ (picofarad)} = 10^{-12} \text{F}$
 $1 fF \text{ (femtofarad)} = 10^{-15} \text{F}$

 Per calcular l'energia total acumulada a un condensador en primer lloc calculem l'increment d'energia dU durant el procés de càrrega, en un temps dt, just quan la diferència de potencial és V i la intensitat que circula és I:

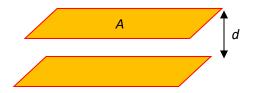
$$P = \frac{dW}{dt} \to dW = dU = Pdt = VIdt$$

Com $I = \frac{dq}{dt} \rightarrow dq = Idt$, integrant obtenim l'energia total acumulada en tot el procés de càrrega:

$$U = \int_{0}^{t} VIdt = \int_{0}^{Q} Vdq = \int_{0}^{Q} \frac{q}{C}dq = \frac{Q^{2}}{2C} = \frac{1}{2}QV = \frac{1}{2}CV^{2}$$

El condensador més simple és el de plaques paral·leles. Està format per dues plaques

conductores **d'àrea** A separades una **distància** d (on d és molt menor que la longitud i amplada de les plaques), on hi ha un **dielèctric** (de **constant dielèctrica relativa** \mathcal{E}_r) o el buit que omple tot l'espai. La capacitat d'aquest condensador és:

$$C = \varepsilon_0 \varepsilon_r \frac{A}{d}$$

On ε_o és la permitivitat elèctrica del buit $8.85 \cdot 10^{-12} \text{ C}^2/(\text{N} \cdot \text{m}^2)$ o F/m

El camp elèctric entre les plaques és uniforme i es pot calcular fàcilment a partir de la diferència de potencial i la distància entre plaques:

$$V = V_+ - V_- = \int_0^+ \mathbf{E} \cdot d\mathbf{r} = Ed \rightarrow E = \frac{V}{d}$$

A tensions molt altes les molècules que conformen el dielèctric es poden ionitzar, esdevenint aquest un medi conductor. En aquesta situació el condensador es descarrega. Aquest fenomen s'anomena **ruptura dielèctrica**, i el valor del camp pel que es produeix s'anomena (E_{max}) **resistència dielèctrica**. Pel cas de l'aire $E_{max} = 3 \cdot 10^6$ V/m.

A aquesta animació de *PhET* podeu visualitzar el camp elèctric d'un condensador de plaques paral·leles a l'etapa de càrrega i de descarrega (circuit obert i tancat). Observeu el comportament de la càrrega, l'energia. Plantegeu un problema numèric i resoleu-lo.

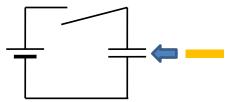
https://phet.colorado.edu/sims/html/capacitor-lab-basics/latest/capacitor-lab-basics en.html

Analitzant la fórmula de la capacitat d'un condensador de plaques paral·leles, observem que la **capacitat** d'un condensador de capacitat C_0 augmenta quan entre les seves plaques hi posem un **dielèctric**, que omple tot l'espai buit entre les plaques:

$$C = \varepsilon_r C_0$$

El procés d'afegir un dielèctric a un condensador de capacitat C_0 , que inicialment acumula una quantitat de càrrega Q_0 amb una tensió entre plaques V_0 , es pot fer a circuit obert o a tancat.

Si es fa a **circuit obert**, les càrregues inicial i final són les mateixes $Q=Q_0$. En aquest cas el condensador augmenta la seva capacitat C perquè la diferència de potencial V i el camp E **disminueixen** en un factor \mathcal{E}_r . Efectivament:

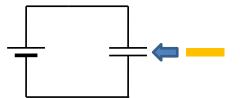

$$V = \frac{Q}{C} = \frac{Q_0}{\varepsilon_r C_0} = \frac{V_0}{\varepsilon_r}$$

Com el condensador està desconnectat de la font, l'energia disminueix:

$$U = \frac{1}{2}QV = \frac{1}{2}Q_0 \frac{V_0}{\varepsilon_m} = \frac{U_0}{\varepsilon_m}$$

Si es fa a **circuit tancat**, el camp i la diferència de potencial no canvien $V=V_0$. En aquest cas el condensador augmenta la seva capacitat C perquè la càrrega Q augmenta en un factor \mathcal{E}_T :

$$Q = CV = \varepsilon_r C_0 V_0 = \varepsilon_r Q_0$$

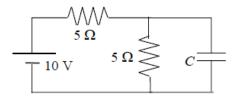
Ara, com el condensador està connectat a la font, **l'energia** *U* augmenta:

$$U = \frac{1}{2}QV = \frac{1}{2}\varepsilon_r Q_0 V_0 = \varepsilon_r U_0$$

A aquesta animació de *PhET* podeu visualitzar com canvia la capacitat, la càrrega i l'energia quan s'introdueix un dielèctric entre les plaques d'un condensador de plaques paral·lels a circuit tancat. <a href="https://phet.colorado.edu/sims/cheerpj/capacitor-lab/latest/capacitor-lab.html?simulation=capac

Durant els primers instants (règim transitori) en que es connecta un condensador a una branca d'un circuit de corrent continu, per ella hi circula intensitat fins que el condensador es carrega. El temps de càrrega es proporcional al producte de la

resistència per la capacitat. Passat aquest temps (règim estacionari), per la branca no circula corrent. A la pràctica sempre suposarem que el condensador està carregat i per tant per la branca on hi hagi el condensador NO circularà cap corrent.

A aquesta animació de *GeoGebra* podeu visualitzar com la intensitat en un circuit amb un condensador es va fent cada cop més petita a mida que es carrega. Observeu que la intensitat s'anul·la quan el condensador està totalment carregat.

https://www.geogebra.org/m/jF4CZMAZ

A aquesta animació de PhET (mòdul Light Bulb) se simula la descarrega d'un condensador, prèviament carregat, que es connecta a una bombeta. Observeu com la intensitat s'anul·la quan el condensador està totalment descarregat.

https://phet.colorado.edu/sims/html/capacitor-lab-basics/latest/capacitor-lab-basics en.html

Aplicacions dels condensadors:

- Darrera etapa de la rectificació d'un senyal altern
- Correcció del factor de potència
- Circuits filtres

lab

Memòries Dinàmiques DRAM

Fer problema 30 de la col·lecció.

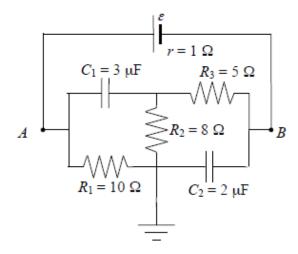
30. Una memòria DRAM és un xip compost de moltes cel·les, on cada cel·la emmagatzema un bit d'informació. Cada cel·la està formada per un transistor i un condensador, que emmagatzema càrrega. Si està carregat, s'associa a un bit "1" i si està descarregat a un bit "0. El condensador es pot considerar de plaques planes paral·leles i inclou un aïllant al mig, que augmenta la seva capacitat.

Considereu un condensador pla d'àrea 10 µm², que inclou una capa dielèctrica de SiO₂, amb constant dielèctrica (o permitivitat dielèctrica relativa) 3.9 i 30 nm de gruix.

- a) Calculeu-ne la seva capacitat.
- b) Si apliquem una tensió de 4 V, calculeu la càrrega del condensador i el camp elèctric entre les seves plaques.
- c) Sabent que el camp elèctric màxim que pot suportar el condensador ("dielectric strength") és de 10⁷ V/cm pel SiO₂, a partir de quina tensió es produiria la ruptura dielèctrica?

Fer problema 33 de la col·lecció.

- 33. Un cop assolit el regim estacionari en el circuit de la figura $V_A = 10 \text{ V}$. Calculeu
- a) la intensitat que circula per cada resistència,
- b) la càrrega de cada condensador,
- c) la fem de la pila.

Fer problema 36 de la col·lecció.

- 36. Un cop assolit el regim estacionari en el circuit de la figura, calculeu:
- a) La intensitat dels corrents que circulen per cada branca,
- b) La diferència de potencial entre A i B, la càrrega i l'energia emmagatzemades al condensador,
- c) El circuit equivalent Thévenin entre A i B.

